

د حضرت ملاکی نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

خُدائ پاک به وفادار وی باوجود د دې کۀ د هغه خلق وفا هم ونۀ کړی. خُدائ پاک خپله وعده ساتی خو په بدل کبني د خپلو منونکو نه د تابعداری توقع ساتی. خُدائ پاک بنی اسرائیل ملامته کړل ځکه چې د هغوی ایمان کمزورې وو او دا خیال یې کولو چې اوس به خُدائ پاک خپل لوظ پوره کړی. هغوی د خُدائ پاک نه لری شول خو بیا یې هم د برکت امید ساتلو. خُدائ پاک انصاف له اهمیت ورکوی. هغه به نافرمانی له سزا ورکړی او بدعمله به تباہ کړی. د ملاکی په کتاب کبني خُدائ پاک خبردارې ورکوی چې د مالک خُدائ ورغ راروانه ده کله به چې لوی حساب کتاب رامخی ته شی. توبې او بدلون سره بحالی راځی. خُدائ پاک همپشه خپلو خلقو ته په واپس راتلو هرکلی وائی. د خُدائ پاک لوی خواهش دا وی چې هغوی له برکت ورکړی څوک چې د هغه لارې ته راواپس شی. اگر چې د حضرت حجی او حضرت زکریاه د وینا په اثر کبني هغوی د خُدائ پاک کور جوړول مکمل کړل خو څنگه چې د پېرو خلقو تمنا وه هغه شان د مسیح راتگ ونۀ شو. چې کله حضرت زکریاه د توبې دعوت ورکولو نو په شروع کبني د هغه جوش او جذبه پېره زیاته وه خو وروستو دا سره شوه نو ځکه خُدائ پاک د خپل لوظ برکتونه بحال نۀ کړل. لږ وخت وروستو حضرت ملاکی دا پېغام راوړو او خلقو ته یې د توبې دعوت ورکړو او ورته یې وفرمائیل چې، امامت، چې اوس لالچی شوې دے، عبادت چې اوس ترې دُنیاوی کاروبار جوړ شوې دے، طلاق چې اوس عام شوې دے، عام اولسی انصاف چې اوس

نظرانداز کیری، او لسمه حصه، چې اوس نه ورکولے کیری. ”ولې یو سرے د خدائ پاک نه غلا کولے شی څه؟“ خدائ پاک د حضرت ملاکی په وسیله دا تپوس وکړو، او وعده یې وکړه چې زه به درته ”د آسمان دروازې خلاصې کړم.“ دا لوظ هغوی سره دے څوک چې خپله لسمه حصه ورکوی. حضرت ملاکی د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی او عیسیٰ مسیح دواړو د راتلو په حقله پېشگوئی وکړه او وی فرمائیل چې دواړه به د خدائ پاک پېغام راوړونکی وی. د ملاکی کتاب د زرې عهد نامې آخری کتاب دے. ملاکی د مسیح د راتلو او د هغه د عدل او انصاف بادشاهی په حقله په واضحه توگه پېشگویانې کړې دی. څلور سوه او شل کاله وروسته به دا ټولې پېشگویانې د انجیل شریف په ویشتم کتاب کبې سر ته ورسیری. د حفظ کولو دپاره ۲:۴ آیت ”څوک چې زما د نوم عزت کوی، صداقت او شفا به لکه د نمر په تاسو وځلیری.“

۱) دا هغه پيغام دے کوم چي مالک خدائ د ملاکی په وسیله بنی اسرائیلو له ورکړو.

يعقوب سره مينه، د عيسو رد کول

۲) ”ما تاسو سره مينه کړې ده،“ مالک خدائ فرمائی. ”خو تاسو تپوس کوئ چې، تا مونږ سره څنگه مينه کړې ده؟“ مالک خدائ په جواب کښې وفرمائيل، ”آيا عيسو د يعقوب ورور نه وو څه؟ بيا هم ما يعقوب سره مينه وکړه،“ ۳) خو عيسو يعنې د ادوميانو پلار نيکه ما رد کړو، او ما د هغوی غرونه شاړ کړل او د هغوی ميراث مې د بيابان گيدرانو ته پرېښودلو.“ ۴) ادوميان وائی چې، ”اگر که مونږ تباہ کړې شوی يو، خو مونږ به دا کنډرې بيا جوړې کړو.“ خو مالک خدائ رب الافواج دا فرمائی چې، ”هغوی دا جوړولې شي، خو زه به يې تباہ کړم. دې ته به د بدعملی ملک وئيلې کيږي، او خلق به يې همېشه د خدائ پاک د لعنت لاندې وي.“ ۵) کله چې تاسو دا تباہی په خپلو سترگو وگورئ نو وبه وايئ چې، مالک خدائ د اسرائيل د سرحدونو نه بهر هم خپله لوئی ښکاره کوي.“

بي اهميته قربانيانې

۶) مالک خدائ رب الافواج امامانو ته فرمائی چې، ”يو زوی د خپل پلار عزت کوي، او نوکر د خپل مالک. که چېرې زه پلار يم، نو زما هغه عزت چرته دے؟ که چېرې زه مالک يم، نو زما هغه احترام چرته دے؟ اے امامانو، خو دا تاسو يې چې زما د نوم سپکاوې کوئ. خو تاسو تپوس کوئ چې، مونږ څنگه ستا د نوم سپکاوې کړې دے؟“ ۷) تاسو زما په قربان گاه ناپاکه خوراک کېښودو. او بيا هم تاسو تپوس کوئ چې ته مونږ په څه ناپاک کړې يې؟ په دې چې تاسو ووئيل چې د مالک خدائ قربان گاه ناپاکه ده زما د قربان گاه سپکاوې مو وکړو.“ ۸) کله چې تاسو رانده څاروی د قرباني دپاره راوئ، آيا دا غلط کار نه دے؟ کله

چي تاسو ڳوڊ يا بيمار څاروي قرباني ڪوئ، آيا دا غلط ڪار نه دے ڇهه؟ ڪه تاسو دا ڪوشش وڪري چي دا خپل حڪمران ته پيش ڪري، آيا هغه به تاسو نه خوشحاله شي ڇهه؟ آيا هغه به تاسو قبول ڪري؟“ مالڪ خدائ رب الافواج فرمائي. (۹) ”اوس خدائ پاڪ ته سوال زاري ڪوئ چي په مونڙ مهربان شي. ستاسو نه په داسي قرباني پيش ڪولو، آيا هغه به تاسو قبول ڪري؟“ مالڪ خدائ رب الافواج فرمائي. (۱۰) ”اے ڪاش چي په تاسو ڪبني يو ڪس د عبادتخاني دروازي بندي ڪري، نو چي تاسو نور بي فائدي اور زما په قربان گاه بل نه ڪري. زه تاسو نه خوشحاله نه یم،“ مالڪ خدائ رب الافواج فرمائي، ”او زه به ستاسو د لاسونو نه نذراني قبولي نه ڪرم. (۱۱) زما نوم به د قومونو په مينخ ڪبني عظيم وي، د نمر راختو نه تر نمر پرپوتو پوري. په هر خائي ڪبني به خوشبوداري او پاڪي نذراني ما ته راوړي شي، ځڪه چي زما نوم به د قومونو په مينخ ڪبني عظيم وي،“ مالڪ خدائ رب الافواج فرمائي. (۱۲) ”خو تاسو زما د نوم بي حرمتي ڪوئ په دي وييلو سره چي د مالڪ خدائ قربان گاه ناپاڪه ده، او د دي خوراک بي اهميته دے. (۱۳) او تاسو وائي چي، دا څومره بوج دے. او پوڪي وهي او د دي نه نفرت ڪوئ،“ مالڪ خدائ رب الافواج فرمائي. ”ڪله چي تاسو د غلا، ڳوڊ يا بيمار څاروي راولي او د قرباني په طور بي پيش ڪري، آيا زه دا ستاسو د لاسونو نه قبول ڪرم ڇهه؟“ مالڪ خدائ فرمائي. (۱۴) ”لعنت دي وي په هغه دوڪه باز باندې چي په رمه ڪبني بي څرب نر څاروي وي او نذرانه بي منلي وي، خو مالڪ ته مات ڳوڊ څاروي قرباني ڪري.“ نو مالڪ خدائ رب الافواج فرمائي چي، ”زه لوي بادشاه یم، او په قومونو ڪبني خلق زما د نوم نه ڀيري.“

حڪم د امامانو دپاره

۲ (۱) ”گوري اوس دا حڪم ستاسو دپاره دے، اے امامانو. (۲) ڪه تاسو غور نه نيسي، او ڪه تاسو د خپل زرهه نه زما د نوم احترام نه ڪوئ،“ مالڪ خدائ رب

الافواج فرمائی، ”زہ بہ پہ تاسو لعنت نازل کریم، او زہ بہ ستاسو نعمتونه لعنتی کریم. پہ اصل کبني ما هغوي د اول نه لعنتی کړی دی، ځکه چې تاسو د خپل زړه نه زما احترام ونه کړو. (۳) ستاسو په وجه به زه ستاسو اولاد ورته، زه به ستاسو په مخونو ستاسو د اختر د قريانو گند واچوم، او تاسو به دې سره بهر وغورزولې شئ. (۴) او تاسو به پوهه شئ چې ما تاسو ته دا حکم درلېرلې دے چې زما لوظ به د ليويانو سره جاری وی،“ مالک خدای رب الافواج فرمائی. (۵) ”زما لوظ هغوي سره وو، د ژوند او امن لوظ، او ما دا هغوي ته ورکړو چې زما تعظیم وکړی، او هغوي زما عزت وکړو او زما د نوم د دهشت نه ویرېدل. (۶) رېستينې شريعت د هغوي په خوله کبني وو او هيڅ دروغ د هغوي په شونډو نه وو. هغوي ما سره په امن او صداقت روان وو، او پېر يې د گناه نه واپړول. (۷) د امام د خولې دا فرض دی چې صحيح تعليم خور کړی، او د هغه د خولې نه دې خلق د شريعت لټون وکړی، ځکه چې هغه د مالک خدای رب الافواج پېغام رسوونکې دے. (۸) خو تاسو امامان د خپلې صحيح لارې نه واورېدئ او ستاسو د شريعت په وجه پېرو تيندک خوړلې دے. د ليويانو سره زما شوے لوظ تا مات کړو،“ مالک خدای رب الافواج فرمائی. (۹) ”نو په دې وجه ما ته د ټولو خلقو په وړاندې سپک او عاجز کړې، ځکه چې تا زما په طريقو عمل ونه کړو خو د شريعت په مسئلو کبني دې طرفداري وکړه.“

د يهوداه بې ايمانی

(۱۰) آیا زمونږ ټولو پلار يو نه دے؟ آیا يو خدای پاک مونږ جوړ کړی نه یو؟ مونږ بيا ولې په خپلو کبني د يو بل سره په بې وفائي کولو د خپل پلار نيکه د لوظ بې احترامی کوو؟ (۱۱) يهوداه بې ايمانی وکړه. يو حرام عمل يې په اسرائيل يعنې يروشلم کبني کړے وو، د هغه پاک کور چې مالک خدای ورسره مينه کوله د هغه بنځو سره په واده کولو چې بت پرسته وې، يهوداه بې احترامی وکړه. (۱۲) د هغه سړی دپاره چې څوک داسې کوی، چې هغه څوک هم وی، مالک خدای دې

هغه د بنی اسرائیلو د قوم نه وشړی. که هغه مالک خدای رب الافواج ته نذرانې هم راوړی. (۱۳) یو بل کار تاسو وکړئ، تاسو د مالک خدای قربانگاه په اوبنکو پکه کړئ. تاسو وژارئ او زاری وکړئ ځکه چې نور هغه نه ستاسو نذرانو ته گوری او نه یې ستاسو د لاسونو نه په خوشحالی سره قبلوی. (۱۴) تاسو تپوس کوئ چې، ”ولې؟“ دا ځکه چې مالک خدای ستا او ستا د ځوانی د بنځې په مینځ کبني گواه دے، ځکه چې تا د هغې سره ټگی وکړه، اگر که هغه ستا په ژوند کبني شریکه ده، او تا هغې سره نکاح کړې ده. (۱۵) آیا مالک خدای تاسو دواړه یو نه کړئ؟ تاسو په زړه او ځان د هغه یئ. او خدای د دې نه څه غواړی؟ ځکه چې هغه نېک اولاد غواړی. نو د خپل زړه خیال ساته، او خپلې د ځوانی د بنځې سره ټگی مه کوه. (۱۶) ”زه طلاق نه نفرت کوم،“ د بنی اسرائیلو مالک خدای فرمائی، ”او زه د هغه سړی نه نفرت کوم چا چې د ظلم جامې اغوستې وی،“ مالک خدای رب الافواج فرمائی. ”نو د خپل زړه خیال ساتئ، او ټگی مه کوئ.“

د عدالت ورځ

(۱۷) تاسو مالک خدای په خپلو خبرو سترې کړو. ”مونږ هغه څنگه سترې کړو؟“ تاسو تپوس کوئ. په دې وئیلو سره چې، ”ټول بد کوونکی د مالک خدای په نظر کبني بڼه دی او هغه د هغوی نه رضا دے،“ یا ”انصاف کوونکے خدای پاک چرته دے؟“

۳ (۱۸) ”گوره، زه خپل پیغمبر ستا نه وړاندې لېرم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی. بیا به ناڅاپه هغه مالک چې تاسو یې لټون کوئ خپل کور ته راشی، هغه د لوظ پیغام راوړونکے به راشی د چا چې تاسو لیواله یئ،“ مالک خدای رب الافواج فرمائی. (۱۹) خو د هغه د راتلو ورځ څوک برداشت کولے شی؟ څوک ودرېدلے شی کله چې هغه رابنکاره شی؟ ځکه چې هغه به لکه د صفا کوونکی

اور يا د دھوبی د صابون په شان وی. ﴿٣﴾ هغه به لکه د سپینو زرو د صفا کوونکی او خالص کوونکی په شان کښېنی، هغه به لیویان صفا کړی او د سرو او سپینو زرو په شان به یې چاڼ کړی. بیا به دوی صادقان شی چې مالک خدای ته به نذرانې پېش کولې شی، ﴿٤﴾ او د یهوداه او یروشلم نذرانې به مالک خدای ته د قبلولو وی، داسې لکه چې په تېرو ورځو، او په تېرو شوو کالونو کښې وې. ﴿٥﴾ ”نو زه به تاسو له د عدالت دپاره نزدې درشم. زر به زه د جادوگرو، زناکارو او چې په دروغو قسم خوری د هغوی خلاف گواهی ورکړم، د هغوی خلاف چې د مزدورانو سره په مزدوری کښې تگی کوی، څوک چې په کونډو او یتیمانانو ظلم کوی، او مسافر د انصاف نه محروموی خو زما نه نه یرېزی،“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی.

د خدای پاک نه غلا کول

﴿٦﴾ ”زه نه بدلېدونکې مالک خدای یم. نو ځکه تاسو، اے د یعقوب اولاده، تباہ نه شوی. ﴿٧﴾ ستاسو د پلار نیکونو د وخت نه تاسو زما د احکامو نه اوږدې یئ او عمل مو پرې نه دے کړے. ما ته راوگرځئ، او زه به تاسو ته راوگرځم،“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. ”خو تاسو تپوس کوئ، مونږ څنگه راوگرځو؟ ﴿٨﴾ خو زه وایم چې، ولې یو سرے د خدای پاک نه غلا کولې شی څه؟ خو باوجود د دې تاسو زما نه غلا کوئ. خو بیا تاسو تپوس کوئ چې، مونږ تا نه څنگه غلا کوو؟ خو زه دا وایم چې، تاسو په لسمه حصه او نذرانو کښې زما نه غلا کوئ. ﴿٩﴾ په تاسو او ستاسو په ټول قوم لعنت دے، ځکه چې تاسو ما نه غلا کړې ده. ﴿١٠﴾ خپله ټوله لسمه حصه زما گودام ته راوړئ، چې زما په کور کښې غله دانه وی. په خپل دې کار سره ما آزمایئ،“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی، ”نو تاسو به گورئ چې زه درته د آسمان نه د باران دروازې خلاصی کړم او په تاسو به دومره پېر نعمتونه راوړوم چې بیا به تاسو سره د دې دپاره د کښېدو ځای نه وی. ﴿١١﴾ زه به ستاسو فصلونه د وبا او مولخانو د تباہ کولو نه

وساتم، او ستاسو په پټو کښې به د انگورو بوټي، انگور د پخېدلو نه وړاندې نه غورزوي، “مالک خُدای ربُّ الافواج فرمائی. ﴿١٢﴾ ” بیا به ټول قومونه تاسو ته بختور وائی، ځکه چې تاسو به یو ښاد او آباد ملک یئ، “مالک خُدای ربُّ الافواج فرمائی.

د پاک خُدای د رحم وعده

﴿١٣﴾ مالک خُدای فرمائی چې، “تاسو زما په حقله سپکې سپورې خبرې وکړې، “خو اوس تاسو تپوس کوئ چې، مونږ ستا خلاف څه وئیلی دی؟ ﴿١٤﴾ تاسو ووئیل چې، د خُدای پاک خدمت کول بې فائدې دی. مونږ د هغه د حکمونو په منلو او د مالک خُدای ربُّ الافواج په حضور کښې په خپلو گناهونو په ماتم کولو څه حاصل کړل؟ نه، هیڅ نه. ﴿١٥﴾ نو اوس مونږ مغروره خلقو ته بختور وایو. یقیناً چې بدعمله خلق ترقی کوی، او تر دې چې هغوی څوک چې د خُدای پاک مقابله کوی سزا نه گوری. “ ﴿١٦﴾ د دې نه وروستو، بیا کوم کسان چې د مالک خُدای نه یرېدل یو بل سره یې خبرې وکړې، او مالک خُدای ورته غوږ شو او هغه یې واورېدلې. د هغه په حضور کښې یو یادگاری طومار لیکلې شوی وو د هغوی د نومونو په حقله څوک چې د مالک خُدای نه یرېدل او د هغه د نوم عزت یې کولو. ﴿١٧﴾ مالک خُدای ربُّ الافواج فرمائی، “هغوی به زما وی. په هغه ورځ کله چې زه هغوی خپل خاص ملکیت جوړوم، زه به هغوی سره همدردی وکړم، لکه څنگه چې یو کس د خپل هغه زوی سره همدردی کوی څوک چې د هغه خدمت کوی. ﴿١٨﴾ او بیا به تاسو د صادقانو او بدعملو په انجام کښې فرق وگورئ، او هم به تاسو د هغوی انجام کښې فرق وگورئ څوک چې د خُدای پاک خدمت کوی او څوک یې چې نه کوی.”

د مالک خدای د قیامت ورځ

٤ ﴿١﴾ مالک خدای ربُّ الافواج فرمائی، ”یقیناً چې هغه ورځ راروانه ده، او هغه به لکه د بتی په شان بلیږی. په هغه ورځ به ټول مغروره او بدعمله خلق لکه د بوسو په شان وسوزی. د هغوی جرړې او ټولې څانګې به وسوزی. ﴿٢﴾ خو ستاسو دپاره څوک چې زما د نوم عزت کوی، صداقت او شفا به لکه د نمر په تاسو وځلیري. او تاسو به بهر لار شئ او د هغه سخو په شان به ټوپونه وهی چې د غوجل نه آزاد شوی وی. ﴿٣﴾ په هغه ورځ کله چې زه دا کار وکړم نو تاسو به بدعمله لکه د ایرو په شان د پینو لاندې کړئ،“ مالک خدای ربُّ الافواج فرمائی. ﴿٤﴾ ”زما د خدمت کوونکی موسی شریعت او هغه احکام، او فرمانونه چې ما هغه ته په سینا غر باندې د ټولو بنی اسرائیلو دپاره ورکړی و او یاد ساتئ. ﴿٥﴾ گورئ، زه به تاسو ته الیاس پېغمبر د مالک خدای د قیامت د هغه لوتی او هیبتناکې ورځې د راتلو نه مخکېږي درولېږم. ﴿٦﴾ هغه به د پلارانو زړونه خپلو بچو ته مائل کړی، مالک خدای ربُّ الافواج فرمائی، او د بچو زړونه به خپلو پلارانو طرف ته مائل کړی، هسې نه چې زه راشم او ستاسو په ملک د وړانولو فېصله نازله کړم.“